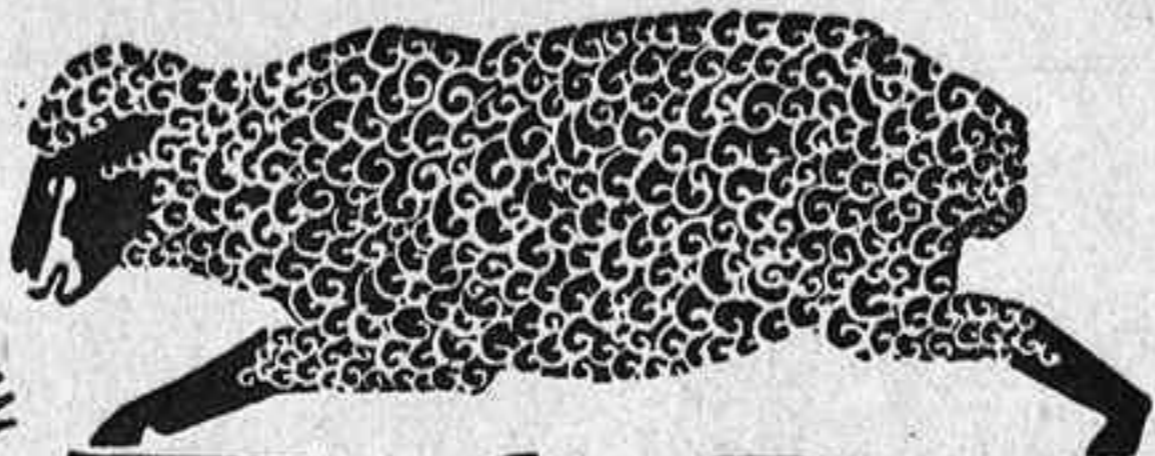

EL BE NEGRE

SETMANARI SATÍRIC.

Sabiem que s'acaba-
va l'any, però no que
s'acabés "El Sigle"

Any II - Núm. 80

Barcelona, 27 desembre de 1932

Preu: 20 cèntims

Innocentades

No és veritat que els tres guàrdies d'assalt que dilluns foren expulsats del cos ho fossin per haver detingut un atracador.

Amb motiu d'haver estat nomenat el senyor Moles Alt Comissari del Marroc, el senyor Albert Bernis ha rebut moltes felicitacions.

El Dr. Irurita ha patentat tres nous models de miracle propis per a República laica.

El senyor Lluís Capdevila i Monocle s'ha negat rodonament a tornar a servir de personatge de postals pornogràfiques.

Malgrat haver-hi entrat el senyor Solà Cañizares, a la Lliga segueix cabent-hi tothom.

Seguint el seu destí de tarraçoner errant, el senyor Rovira i Virgili debutarà des d'any nou com a col·laborador de L'Opinió.

El seu vell amic Ventalló es prepara a rebre'l amb els braços oberts.

El senyor Pere Lloret ha après a jugar al solitari.

En Laureà Dalmau valent-se de la seva testa romàntico-escultòrica ha intentat seduir EL Desconsol d'en Llimona.

El senyor Josep Fontbernat és diputat del Parlament de Catalunya.

Ordre i revolució!

Amb motiu del seu esquerrissim discurs de presentació del nou Govern de la Generalitat, el senyor Lluís Vallescà ha rebut sentides felicitacions dels significats esquerrans senyors Joan Ventosa i Calvell, Francesc Cambó i Batlle, Comte de Güell, Marqués d'Alélla, Marqués de Marianao, Damià Mateu i Horaci Echevarrieta. També l'han felicitat les directives del Foment del Treball Nacional, Cambra de la Propietat Urbana, Cambra del Comerç, Econòmica d'Amics del País i Institut Català de Sant Isidre.

La impressió general que l'esmentat discurs ha produït en els medis econòmics i financers, tan coneguts pel seu ardor revolucionari, es pot resumir amb la següent frase que aquests dies ha corregut de boca en boca: «Així rai, ja ens entendrem».

Els humils, bons, per ara.

L'activitat dels "jóvenes bárbaros"

Després de l'èxit de l'agressió contra el veí del senyor Guzman, gerent d'El Sol i La Voz, èxit al qual donà el relleu merescut el líder lerrouxista senyor Guerra del Río, els «jóvenes bárbaros» es proposen no adormir-se sobre els llorers i continuar per la glòria i el profit del Partit Radical, la tanda d'agressions contra els veïns d'enemics il·lustres.

A tal fi, han estat preses les mesures oportunes per apallissar copiosament el barber de sota la casa on viu el senyor Azaña, el logater del pis del damunt del que ocupa el senyor Prieto, el veí del mateix replà d'on habita el senyor Ferran de Segarra, etc., etc. Tampoc ha estat oblidat, no cal dir-ho, el fill del porter de la senyorial mansió que ocupa el director d'EL BE NEGRE.

El senyor Guerra del Río s'ha encarregat de fer públiques les performances dels «jóvenes bárbaros» a mesura que es vagin realitzant.

L'Anunciada del pesebre d'enguany

La gran innocentada de l'any D. Alexandre Lerroux i els seus han pujat al poder

Madrid, 27.—Demà publicarà la «Gaset» la gran notícia anunciada pel senyor Lerroux amb tant de misteri fa uns dies als passadissos del Congrés, i de la qual amb tant d'encert asseguraven els ministres que no en sabien res.

Avui tampoc no en saben res, si no és que demà la «Gaset» ha de publicar-la. Regna gran inquietud a les taules dels cafès, a les tertúlies del voltant i a les mitges de sota del damunt (del damunt de les taules, s'entén). Hom fa mil conjectures sobre l'esdeveniment, però don Alejandro s'ha tancat en el seu obstinat silenci de costum. Unicament, com que ell és periodista, ha consentit a dir-ho, sota paraula d'honor de no publicar-ne ni una ratlla ni dir-ne una sola paraula, a tres-cents periodistes que l'han anat a veure l'un darrera l'altre. Com que per la paraula donada cap d'ells no pot dir-ho a l'altre, cap no sap si la notícia que ell sap és la mateixa que sap tothom o una altra. La inquietud, en els medis periodístics és enorme, i s'ha format una llarga cua de sense feina davant de la impremta de la «Gaset» per vendre els primers llocs quan demà surti.

Madrid, 27.—A darrera hora de la nit la cua subsisteix davant

la impremta de la «Gaset». Els «golillos» típicament madrilenys aguanten estoicament el fred que pela, i esperen que els primers llocs es cotitzaran a preus molt alts, degut a l'expectació. A mit-

ja nit don Alejandro ha fet portar havans i xampany als cuistes. Aquest filantròpic gest ha estat molt elogiat.

Madrid, 28.—A les tres de la matinada. — Han començat de vendre's els llocs a la cua que hi ha davant la impremta de la «Gaset». El senyor Azaña s'ha barallat llarga estona amb el senyor Carner per veure qui es quedaria amb el primer lloc, però el ministre de Finances ha vençut abocant-hi el pressupost. El senyor Azaña, amb gest apenat, ha agafat el segon lloc. El senyor Lerroux, per veure si efectivament la «Gaset» publicava la seva notícia, ha comprat el sisè lloc de la cua. A l'hora que telegrafem, la cua està formada per les personalitats més importants de la República.

Madrid, 28.— La «Gaset» ha sortit. Inmediatament, els números han estat arrabassats de les mans dels venedors, i el soroll dels fulls en ésser girats per cercar la notícia produïa la mateixa impressió d'una aviada de coloms missatgers.

Don Alejandro, amb mà tremolosa agitava el número i no podia dir una paraula; però el seu silenci era tan eloqüent com de costum.

Dimarts vinent,
dia 3, sortirà el
NÚMERO
EXTRAORDINARI
d'EL BE NEGRE
8 pàgines a dos
colors, 30 cènts.

El millor text i els millors dibuixos de l'any
Una pàgina sensacional:
EL BE NEGRE fet pels
seus col·laboradors
espontanis.

Els èxits d'«El Be» Piquiponiana nadalenca

Entre les moltes targes de felicitació que treuen el morro per aquestes festes, ha circulat la següent, que unes mans piadoses ens han proporcionat i que nosal-

tres hem cuitat a fer gravar, perquè els lectors no es pensin que ens ho inventem. Es tracta, com poden veure, d'una tarja piquiponiana:

Don Juan Pich

EL GROOM DE LA CASA

Felicita a Vd. Las Pascuas de Navidad
y un próspero y feliz Año Nuevo

La circulació d'aquesta tarja ha produït diverses reaccions, sobretot entre els primers contribuents del Real Club Republicano. Generalment, però, es pot assegurar que la impressió dominant ha es-

tat d'elogi per la forma hàbil i modesta, a l'ensems que pràctica, amb què don Joan Pich i Pon es tornava a situar al primer pla de l'actualitat barcelonina i d'EL BE NEGRE.

El senyor Azaña, en trobar la notícia, ha ventat un fort cop de puny damunt d'un militar ad-hoc i ha exclamat:

—¡Jinjo! ¡Me ha...! (renunciem a reproduir el mot perquè no es tractava de cap bon mot).

EL QUE DIU LA «GASETA»

Madrid, 28.—La notícia de què tot Madrid parla avui és un decret deixant dimissionari el Govern Azaña i nomenant per substituir-lo el senyor Lerroux. Per les converses dels cafès, sembla que, efectivament, aquesta era la notícia que havia comunicat en secret el senyor Lerroux als tres-cents periodistes i que, en virtut de la paraula d'honor que s'havien empenyat, no en varen poder fer ús, tant més com la major part d'ells s'havia venut la papereta.

Madrid, 28.—Aquesta tarda mateix el senyor Lerroux ha pres possessió del seu càrrec. Immediatament ha fet una tria entre els correligionaris que s'havien presentat per endur-se'n les carteres, i formà ràpidament el nou Govern, ja que no necessitava el consentiment de cap dels seus membres, perquè el tenia des de la promesa del pavo republicano l'any 1902.

El nou Govern està constituït de la següent manera:
Presidència: Lerroux (naturalment).

(Acaba a la pàg. 4, col. 1)

Els innocents a l'Ajuntament

A la sessió de l'Ajuntament de divendres passat, el tinent d'alcalde senyor Ventalló va fer la revelació que a la sessió següent portaria la solució del problema de l'atur forçós, que vindria com l'anell al dit per a resoldre l'angustios problema de l'atur forçós, que tants obrers parats manté i que tant preocupa les autoritats.

La sensació que aquesta sensacional notícia produït entre els regidors fou tanta com la que el senyor Lerroux anuncià als passadissos del Congrés. Les converses aviat degeneraren en traveses, i tothom deia la seva. Avui hi ha fortes quantitats compromeses, i s'espera amb ansietat que arribi dimecres per a veure qui guanya les apostes. Perquè cada lector pugui intervenir en el joc a favor de la hipòtesi que li sembli més inversemblant, donem les favorites:

Segons el senyor Pellicena, de la Comissió de l'Aeroport, el projecte consistirà en la construcció de l'Aeroport.

Segons el senyor Ventós, comissari del Port Franc, en la construcció del Port Franc.

Segons el senyor Jové, que és de Beneficència, en els treballs forçats per construir el treiató català.

Segons el senyor Samblancat, en la construcció d'un poble en els terrenys del Port Franc, en el qual hi viurien els sense feina sense treballar.

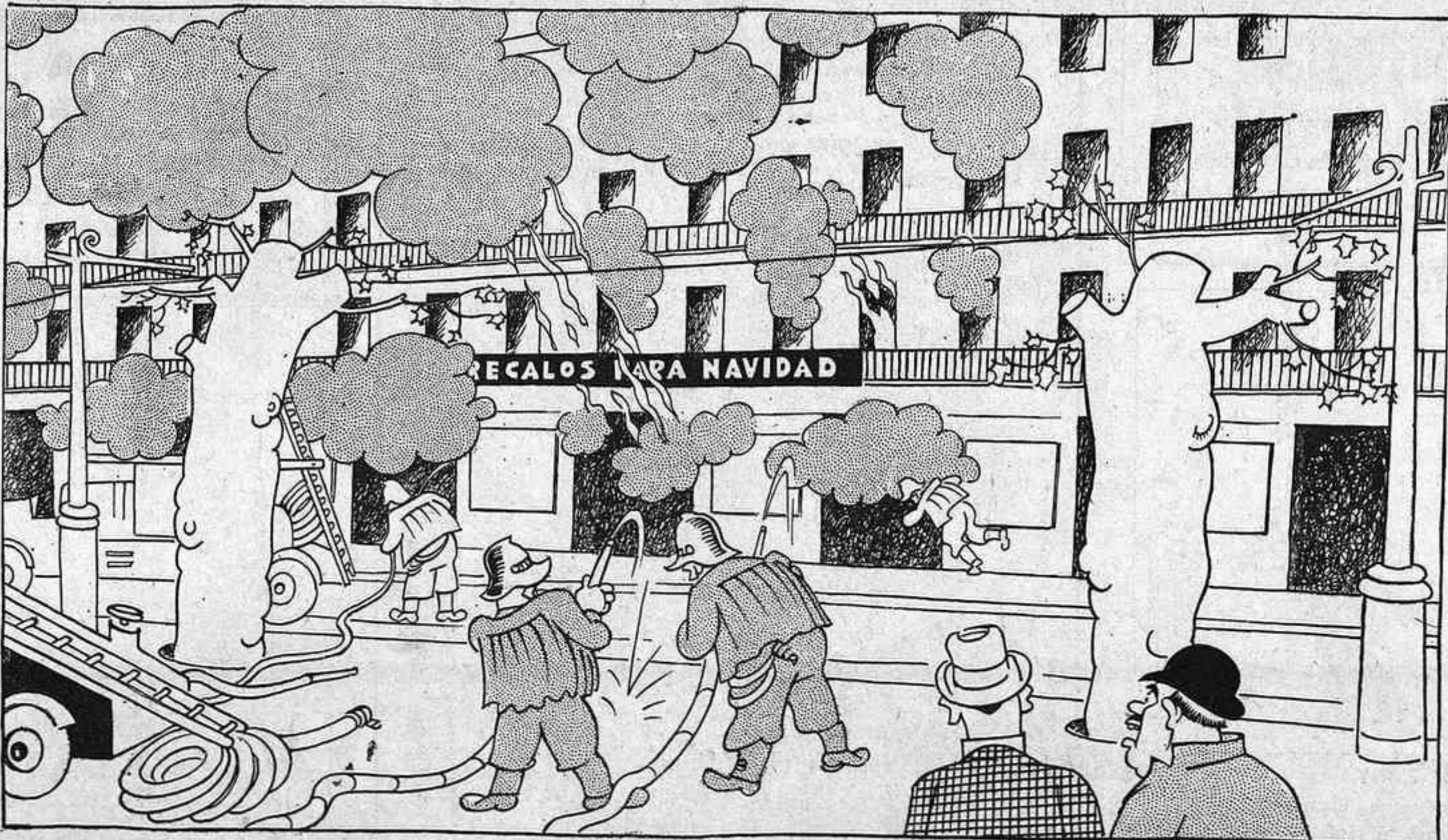
Segons el senyor Giralt, augmentant la plantilla d'Estadística. Nosaltres, però, tenim per als nostres lectors el secret de la cosa: el senyor Ventalló, autor de la novella «Pau Canyelles, ex-difunt», sabia que el dia de la pròxima sessió era avui, diada dels innocents.

Notes de Societat

Des que és diputat per Tarragona, el senyor Ferrer i Duran ja no parla papizot. Ara parla vavizot, seguint l'illustre exemple del conseller de Cultura, senyor Gassol.

Des de la declaració del senyor Ventosa i Calvell d'acatament i adhesió a la República, el regidor regionalista senyor Puig i Alfonso ha participat a les seves amistats que ha canviat la seva raó social personal per la de Puig i Niceto.

Aurea de Sarrià ha adquirit deu mil consonants de segona mà per al conegut poeta i quasi autor de teatre senyor Ambrosi Carrillón.

— Potser era aquesta, aquella gran notícia que es callava en Lerroux...

Correspondència

Nitram. — Gràcies pels bons desitjos i per l'ovella.
Nelia. — Sempre és bo de rebre notícies tan agradables. Salut als amics de Sabadell.
5 matornins. — Ens sap molt greu no poder-vos servir.
Francesca D. — De solters només som dos.
Laura. — L, a, la; l, e, le; l, i, li. Segueixi per aquest camí i acabarà sabent escriure.
Un llegidor. — Espeterrant! Fa gaire fred per Cervera?
Francesca Osea. — Sereu servit.
Altra noia. — Gràcies, maca, gràcies.
Grup lleidatans. — Sereu servits, i ells també.
Joverà. — Home! ¡No ens vulgueu fer servir d'alcavotes!
Frondista. — Esplèndid, el document.
T. T. T. — Preferiríem menys tes i més gràcia.
Robert. — ¿Que sou aquell del famós negoci?
Be-tan-curt. — Us heu malgastat tot l'enginy amb el pseudònim.

amb el cor a la mà.

POCA INFLUENCIA

Per a proveir el Govern civil de Girona, el senyor Lluhi i Vallescà tenia un candidat que va defensar a peu i a cavall fins a darrera hora: ens referim al senyor Govern, secretari de l'actual cap del Govern de la Generalitat.
 De totes maneres, a Madrid solen opinar generalment al revés del senyor Lluhi, i en el cas que ens ocupa, l'alcalde de Manresa, senyor Prunés, fou preferit al candidat que ell presentava.
 En Lluhi i Vallescà se'n lamentava amargament.
 —Ja no sé a quin món som —deia—. Ara resulta que un home que es diu Govern no se'l considera bo per governador.

EL DISCURS D'EN LLUHI

En Ventosa. — Us felicito. Jo no ho heu-rie pas fet millor.

VELLES RELACIONS

Quan el senyor Rovira i Virgili dirigia La Nau, el senyor Ventalló i alguns companys més que eren redactors d'aquell diari, se'n varen separar en senyal de protesta per la manca de respecte amb que en Rovira i Virgili havia tractat don Francesc Macià, que aleshores encara era a l'exili. Així ho feren constar en una carta pública, una còpia de la qual fou enviada al senyor Macià, que es trobava a Bèlgica.
 D'aleshores ençà, en Rovira i en Joaquim Ventalló no han tingut precisament allò que se'n diu unes relacions excel·lents. Essent en Rovira i Virgili director de La Publicitat, de la qual en Ventalló també era redactor, aquesta manca d'harmonia no cessà.
 Actualment, en Ventalló dirigeix L'Opinió, i ara, per any nou, els reis li porten com a present el seu antic camarada Rovira, en forma de col·laborador i de correligionari.
 Realment, el món dona moltes voltes.

"Au Pingouin"

Escudillers, 10 :: Telèfon 20013
CADA DIA, MENÚS EXQUISITS
MENÚ AVUIDIMECRES
A 10 PESSETES
 Hors d'œuvres variés
 ou
 Omelette Turque
 Cofin Flamande
 Poulet Casserole
 Fromages
 Fruits

FUM, FUM, FUM

A vint-i-cinc de desembre

—fum, fum, fum—
 tothom es va esgarrifar
 i consternar,
 perquè «El Siglo» s'encenia,
 valga's la Verge Maria!
 —fum, fum, fum—

Aquest no és tema de broma
 —fum, fum, fum—
 cerquem-ne un de més xiroi,
 més alegroi,
 i més divertit de mena,
 que no faci tanta pena
 —fum, fum, fum—

Som-hi, doncs, d'una vegada
 —fum, fum, fum—
 Diu que ha tornat en Grisó,
 ros i bufó,
 vestit amb túnica blanca
 i amb una rosa a cada anca
 —fum, fum, fum—

El camí de Tarragona
 —fum, fum, fum—
 diu que és de molt mal passar
 i caminar.
 I amb la pressa que portava
 tot sovint s'hi entrebancava
 —fum, fum, fum—

Ho ha explicat al senyor jutge
 —fum, fum, fum—
 i el jutge tot s'hi ha enternit
 i, compadit,
 l'ha enviat a casa seva
 per Nadal i Sant Esteve
 —fum, fum, fum—

Perquè amb la seva família
 —fum, fum, fum—
 pugui les festes passar,
 bon cristià,
 celebrant-les amb platxeri,
 fartanera i gran tiberi
 —fum, fum, fum—

I el pobret d'en Sánchez Silva
 —fum, fum, fum—
 ja ha sortit de la presó,
 i amb en Grisó
 passaran felices festes,
 car són persones honestes
 —fum, fum, fum—

En Lerroux que no s'aguanta
 —fum, fum, fum—
 i amb postures de cabrit
 escarransit,
 mort de son i mort de gana,
 fa la meuca cortisana
 —fum, fum, fum—

Busca un truc per reforçar-se
 —fum, fum, fum—
 i l'Emiliano li diu
 —ell sempre viu—
 que li donarà energia,
 gran poder i simpatia
 —fum, fum, fum—

Ressuscità el joven bárbaro
 —fum, fum, fum—
 la pistola i el bastó,
 i amb efusió,
 repassar bé l'espina
 de la gent que no li agrada
 —fum, fum, fum—

Però la primera prova
 —fum, fum, fum—
 ja els va sortir malament
 —ves quina gent!
 Eren vint o trenta amb porres,
 pistoles i sengles gorres
 —fum, fum, fum—

Plens d'ardor i gosadia
 —fum, fum, fum—
 van contra d'un home sol
 —era d'«El Sol»—
 l'escometen pel darrera,
 pegant-lo de vil manera
 —fum, fum, fum—

Després, porten la notícia
 —fum, fum, fum—
 al que els era lloctinent
 —també valen—
 Qui, bo i caient-li la bava,
 la notícia ja escampava
 —fum, fum, fum—

A vint-i-cinc de desembre
 —fum, fum, fum—
 moltes coses van passar
 d'ací i d'allà,
 fins diu que la policia
 treballava i no dormia...
 —fum, fum, fum—

UNA BONA COL·LOCACIO

En una redacció madrilenya es parlava, fa temps, dels periodistes que es guanyaven més bé la vida i un dels presents afirmà que el que se la guanyava més bé de Madrid era el conegut reporter diluvià senyor Duch Salvat, perquè don Torcuato Luca de Tena, el propietari de A B C, li passava 2.000 pessetes cada mes.

—Hombre! y ¿por qué?—preguntà l'Esquerra una maniobra de gran estil per treure de les mans del grup de L'Opinió (Lluhi-Cemes-Xirau) l'hegemonia del partit que avui tenen.
 Si passa alguna cosa, no serà perquè EL BE NEGRE no ho hagi avisat.

—Estrall de l'aigua malva — joell de terra sombra — forma en el no res.
 Marbres clàssics i llum — foc dels dies lluents — forma en el pes.
 Renaiement — paraula o vent? »

—Mireu si n'és de bo aquest gos poli-cia, que fins quan veu un airacador s'hi gira d'esquena.

COSES DE FAMILIA

La Veu de Catalunya ha reproduït del Diario de Sesiones el text íntegre dels discursos pronunciats darrerament a les Corts Constituents pel senyor Joan Estelrich. Hom va remarcar, amb sorpresa, que La Veu publicava, intactes dues agudes interrupcions del senyor Azaña, que, segons l'actotació, provocaren grandes risas.
 L'Estelrich i els seus amics han vist en això la mà maquiavèlica del senyor Duran i Ventosa.

Camiseria CASTRO
 ESPECIALITAT EN CAMISES A MIDA
 NOVETATS EN MITJONS, MITGES, PIJAMES I GÈNERES DE PUNT
 Rambla del Centre, 30 BARCELONA

¿Que voleu anar a París i us trobeu sense «quartus»? Això no és res; els «quartus» no fan la felicitat. Aneu a l'Acadèmia CHERIGNY d'idiomes i veureu com qui té llengua a tot arreu pot anar.

ACADEMIA "FORTUNY"
 Dibuix • Pintura • Art aplicat
 Direcció: JOAN M. ARIAS Alt de Sant Pere, 1 - Telèfon 10196 (Edifici de l'Art Major de la Seda) ASCENSOR
MATRÍCULA DES DE 16 PTES. AL MES
 Inauguració de les classes, dia 2 gener de 1933

— Felç de tu, que pots repartir alguna cosa als humils!

Coses de família

Entre bona part d'elements de l'Esquerra ha produït una desagradable impressió el discurs de presentació del Govern que va fer el senyor Lluhi Vallescà. El sentit comú i la discreció d'aquesta remarcable peça oratòria no podien per menys que ofendre les exaltades orelles dels representants del pobbble.
 Amb aquest motiu, es prepara dintre l'Esquerra una maniobra de gran estil per treure de les mans del grup de L'Opinió (Lluhi-Cemes-Xirau) l'hegemonia del partit que avui tenen.
 Si passa alguna cosa, no serà perquè EL BE NEGRE no ho hagi avisat.

Gran Cafè Espanyol
 CONCERTS DIARIS de 10 a 12 nit pel Quintet Vilalta
 TOTS ELS DIVENDRES
 Grans festivals d'orquestra i Concerts extraordinaris

A La Rambla preparen un nou extraordinari dedicat a don Francesc Macià. La idea ha causat sensació i són nombrosos els qui s'oposen a que han cuitat a no demanar-ne allegant que la consideraven excessivament atrevida.
 Aquest Nadal, en Lerroux ni tan sols ha deixat recitar la dècima a l'Emiliano.
 El senyor Ventosa i Calvell es proposa denunciar a tots els parlamentaris catalans que no portin mitjons «Molfort's»...
 Don Francesc Cambó diu que ja comença a tenir veu... i no precisament de Catalunya.
 En Bru Jardí ha amenaçat el país amb una nova catàstrofe: sembla que es proposa tornar-se a retratar.

NO TOSSIU
 PRENEU
PASTILLES KLAM
 TRES RALS CAPSA
 LA PRIMERA US CONVENCERA

LA BORSA LAVIDA

COTITZACIONS

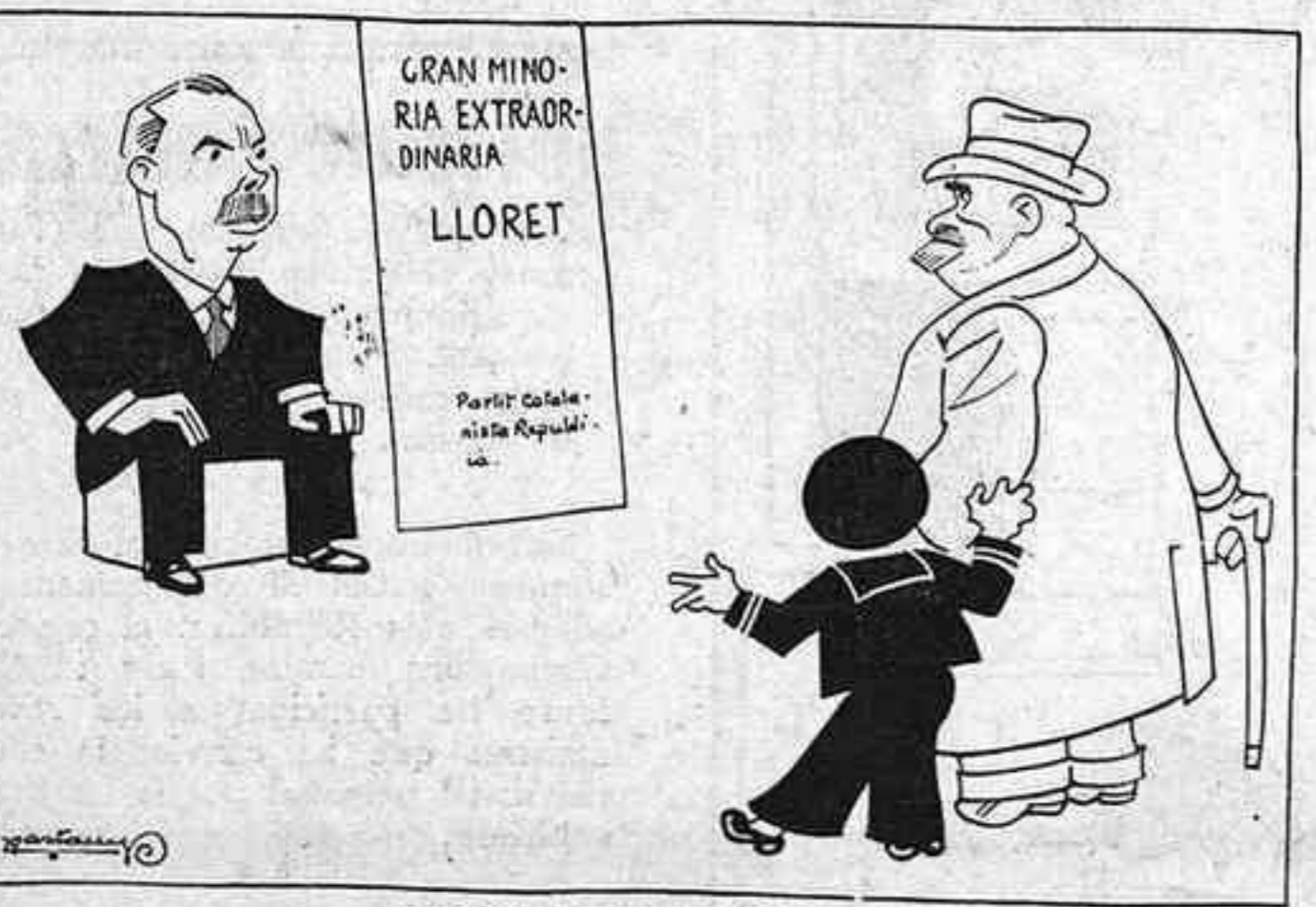
Retrats al magnesi	De primera
Bru Jardí	0,03
Jóvenes Bárbaros	0,55
Lluhins i Tudurins	
Atracaments	Els que vulguin
Policia decorativa	A preu de saldo
Pavo Republicano	R. I. P.

Aquesta setmana es pot dir que no hi han hagut sorpreses. El Pavo Republicano de qual tant s'havia escrit i parlat ha mort com un simple pollet i ni els jóvenes bárbaros hi han estat a temps. Els «Atracaments» segueixen a l'ordre del dia amb la consegüent satisfacció de la «Policia decorativa» que no es cansa d'encoratjar els atracadors i de tirar-s'ho a l'esquena amb un sentit de la conlluència que mai ponderarem prou.
 L'expectació continua. S'ensumen copets.

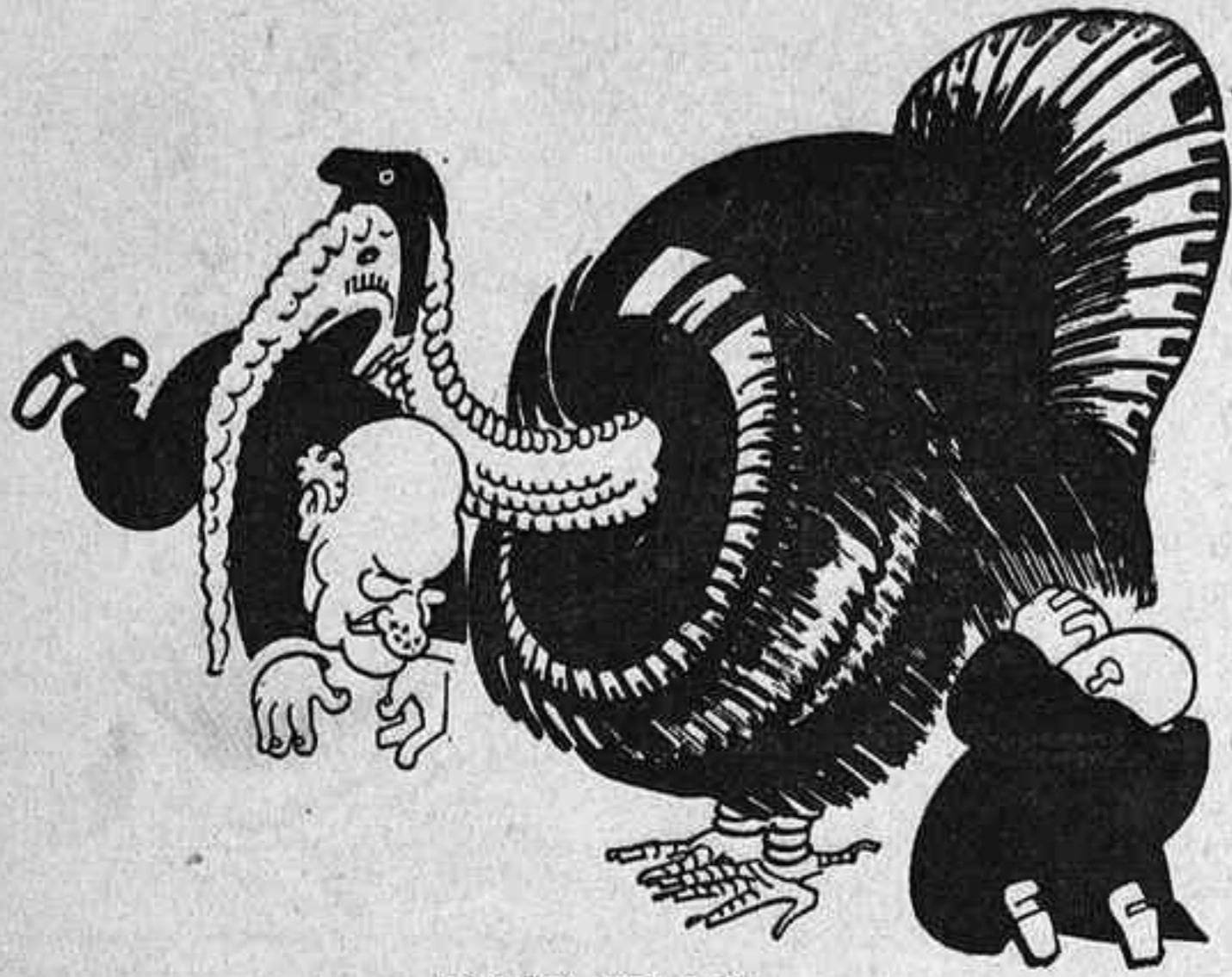
ELS TECNICS ES POSEN D'ACORD

Sembla que l'altre dia a Unió Catalana va haver-hi una discussió violentíssima entre els tècnics Josep Maria de Tallada i Miquel Vidal i Guardiola, sobre el treball de les barres aquests dies. Mentre l'un (no sabem qui) afirmava que el treball més intens havia estat en els pollastres, galls i capons.
 Quan ja anaven a pegar-se es presentà l'altre tècnic de la casa, el més jove de tots, el senyor Bausili, que havia posat el problema, el qual va aclarir que es tractava de quines barres havien treballat més, i no en què havien treballat. Fet aquest aclariment, tots tres es posaren tot seguit d'acord en què les barres que més havien treballat eren les d'afaitar Blancaflor.

VIES URINARIES DEFECTES SEXUALS POLICLINICA FARRE PIJOAN RAMBLA DE CANALETES, 11, 1.ª

L'ULTIM DIA DE L'ANY
 — Ara anirem a la Rambla i veuràs l'home dels ñassos.
 — No call! Aquí hi ha un partit que té tants diputats com dies fé l'any.

UNA FI TRAGICA

Després de tants anys de voler-se'l cruspí, el «pavo republicano» ha acabat devorant al «caudillo».

En Lerroux al poder

(Ve de la 1.ª pàg.)

Estat: Grisó.
Justícia: March (don Joan).
Governació: Antonio Muntaner.

Hisenda: Giralt (Casimiro).
Instrucció Pública: Pich i Pon.
Obrs també Públiques: Iglésias (Emiliano).
Agricultura i Ramaderia: Carballo (Eduardo).

Guerra: Guerra (del Río).
Marina: Del Río (Guerra).
Madrid, 28.—Tan bon punt ha sabut la notícia de la constitució del nou ministeri, el senyor March ha anat a acomiadar-se del director de la presó, al qual ha ofert un magnífic cigar de contraban, tot excusant-se que encara ho fos i preguntant-li que no se'l fumés fins al cap d'unes hores que ja no ho seria. El director de la presó s'ha posat a les seves ordres per si tenia a bé disposar de les cel·les vacants.

El senyor March, nou ministre de Justícia, ha acceptat l'ofertament i ha promès al director que hi serien instal·lats tots els jutjats.

Quan els periodistes hi hem anat, el ministre ja no era a la presó.

Madrid, 28.—El domicili particular del senyor Lerroux era aquesta tarda ple de periodistes i de radicals; els periodistes en cerca de notícies, i els radicals, de càrrecs. Com que els càrrecs es poden esperar i els diaris no, el senyor Lerroux ha fet entrar els reporters al seu despatx. Quan els ha tingut tots reunits, ha agafat amb una mà el silenci secular que tenia damunt la taula ministre i l'ha trencat. Aleshores, prenent amb l'altra la paraula, ha dit:

—Como pueden ustedes ver, no les engañé cuando les dije que la «Gaceta» publicaría una noticia sensacional. Aquí la tienen. El país ha reaccionado y nos ha llevado al Poder, a nosotros que nunca hemos tenido de él apatencia. Pero era fatal. Nosotros no podíamos desoir el clamor de nuestros cien diputados.

Como habrán visto por la prensa, la lista de los nuevos ministros ha sido confeccionada cuidadosamente. Va a Estado el senyor Grisó, que acaba de dar una vuelta de estudio al mundo; a Justicia he puesto a don Juan March, por su gran práctica en estas cuestiones; él se sabe de memoria todos los trucos y recovecos de este departamento, y no habrá ratón que se le escape. He puesto a Antonio Muntaner en Gobernación, por sus cursillos de verano al frente de tantos Gobiernos civiles, y Giralt, el gran Casimiro, regirá la Hacienda, con la práctica adquirida en la Generalidad. Don Juan Pich va a hacerse una gran cultura al frente del ministerio de Instrucción Pública, y la carne de mi carne, mi gran Emiliano, estará como en su casa en Obras Públicas, precisamente por serlo. Como su nombre indica, Carballo va a Agricultura y Ganadería, y hemos o he fusionado Guerra y Marina, porque Guerra del Río es el hombre para una y para otra. Ni que decir tiene que Sanjurjo va a la Dirección General de la Guardia civil y ¡ah! una pequeña novedad: desgloro la Renta de Tabacos de Hacienda y

IDIOMES
Acadèmia Chérigny
NOUS CURSOS
PEL GENER
VERGARA, 6 Tel. 22524

Uns mals previsors del "porvenir"

Els «Previsores del Porvenir», per veure si d'aquesta manera agafaven peix, han repartit uns fascicles plens de promeses per a la vellesa honorada i laboriosa. Amub ells inciten els joves a associar-se i, per convencè'ls, publiquen, com els anuncis dels específics, una llista de certificats de persones conegudes i unes quantes fotografies d'actes memorables celebrats per l'entitat. Perquè el lector—el nostre i el del fascicle—vegi que no donen gat per llebre, publiquen en primer terme unes paraules memorables de l'associat núm. 109.501, un dels «previsores del porvenir» més considerables que ha tingut, ja que ara, ell i la seva família, gràcies a la previsió que tingueren, es troben lliures (esterlines) de maldecaps.

Diu la primera pàgina a què alludim:

Honramos el presente opúsculo sobre «Los Previsores del Porvenir» grabando en esta su primera página las palabras de S. M. el Rey, asociado 109.501, en el acto de la inauguración del pago de pensiones. Dijo:

«El asociado 109.501 tiene la gran satisfacción de asistir a este acto de la inauguración del pago de pensiones que tanto deseábamos, pues todo el tiempo que soy asociado he estado constantemente, como vosotros, ansiando que llegue este momento, debido a mi entusiasmo desde que el número 1 (señalando hacia don Francisco Pérez Fernández) me

inició en lo que era esta Asociación, y hablamos entonces de un futuro venturoso.

Pero si en otros tiempos había que hablar en futuro, hoy lo podemos considerar logrado y hablar en pasado, después de ver liquidadas esas pensiones y con ellas que la obra realizada por nosotros, Los Previsores del Porvenir, es la que ha resuelto el problema del ahorro para la vejez.

Ahora es preciso que los previsores miremos al mañana sintiendo el orgullo de haber realizado esta... ¿por qué no decirlo?, verdadera revolución social, puesto que con la previsión de los padres asegurando el porvenir de sus hijos, al inscribirlos, se realizará una obra magna que debe ser aprovechada para el mejoramiento social de todos, y que redundará en beneficio de España.

Los que como asociados o mantenedores hemos realizado dicha labor, y por ello os felicito, podemos sentirnos orgullosos de haber sido nosotros, Los Previsores del Porvenir de España, los que damos, tan alto ejemplo a todos los pueblos del mundo.»

Don Alfons, però, que havia estat el primer agricultor i el primer sportman d'Espanya, com a previsor s'havia deixat passar la mà per la cara per 109.500, i es veu que això va ésser-li fatal. Mentre els «Previsores del Porvenir» segueixen prevenint el «porvenir», ell, com molt bé deia, després de veure liquidades les pensions, ha de parlar en passat.

— I vós, Guerra del Río, voleu ésser ministre de la governació?
— Sí, però rectificueu-ho de seguida.

Estrenyent llaços

Joan Comorera, diputat argentí per Barcelona

Una bona ànima ens envia un retall del número corresponent al 22 de novembre del periòdic de Buenos Aires, La Fronda, en el qual hi ha un article que comenta les passades eleccions catalanes. En parlar dels diputats que componen el nostre Parlament, diu:

...entre ellos uno que ha sido electo diputado por Barcelona provincia y que tiene la particularidad de ser «ciudadano argentino». Se trata de Juan Comorera, que obtuvo carta de ciudadanía entre nosotros, mi-

litó aquí en las filas del señor Repetto y llegó a ser candidato a diputado nacional por la provincia de Buenos Aires.

El caso merec que se lo destaque. Ese catalán que se naturalizó argentino con la misma facilidad con que ha reanunciado su nacionalidad verdadera apenas pudo lograr allí lo que aquí no consiguió, ha estado a punto de incorporarse a nuestra Cámara de Diputados e influir desde su banco en la marcha del gobierno argentino.

Catalunya no ha de mostrar-se avara davant del magnífic present que ens ha fet la República Argentina cedint-nos, a preu de cost, el diputat Comorera. En justa correspondència, podríem regalar-los, lliure d'impostos, el diputat Fontbernat.

Els innocents tornen

En Grisó ja ha arribat de Tarragona!

Quan la A E J i va donar la notícia que el vigia de Montjuïc veia el senyor Grisó que s'anava acostant al port a tota vela, la gernació que envià les Rambles féu que el senyor Arruga, tement pels seus tramvies, acudís a la protecció del senyor Vachier d'endegar la circulació per viarany menys exposats. El port no s'havia vist tan ple d'embarcacions des de l'arribada del professor Blanco, que no s'ho havia vist tant des de l'arribada de Cristófor Colom, el qual ja havia confessat que no s'ho havia vist tant des de l'arribada dels fenicis, si mai havien arribat.

Es per això que el senyor Grisó arribà amb l'emoció pintada al rostre amb uns colors que tenien tot l'aire de permanents.

Als visques del poble i de la policia, el senyor Grisó saludava, com els boxadors, amb les dues mans aixecades, i quan, en posar

els peus a les escales de la Porta de la Pau, Montjuïc llançà les vint-i-una canonades, dues llàgrimes varen aparèixer als ulls del fill pròdig de la ciutat, llàgrimes que desaparegueren tot seguit, misteriosament. El poble, ple d'entusiasme cívic, volia portar l'il·lustre viatger a Casa la Ciutat, però ell, amb les dues mans, unides en llaç, si no indissoluble, difícilment soluble en aquells moments, i amb l'accent de la ribera de l'Ebre que el caracteritza, digué emocionat:

—No; no encara. La meua primera visita ha d'ésser pel jutge. Crec que aquest bon senyor està boig per mi.

Tot seguit uns guàrdies i uns policies s'oferriren a acompanyar-lo, i ho feren. El senyor Grisó no podia amagar la seva satisfacció de tornar a veure la pàtria dels barcelonins.

En arribar al Palau de Justícia i veure el jutge senyor Higuera, l'abraçà emocionat i li digué a l'orella:

—Li porto una cosa! A veure si endevina què li porto?

—Una fiança!—contestà tot il·lusionat el jutge.

—Qui li ho ha dit?—preguntà admirat el senyor Grisó, amenaçant-lo amb un dit. Però tot seguit, fent-se amable, va treure cinc billetes de mil i els deixà damunt la taula.—Ja sé, ja sé que vostè n'hauria volgut 250; però ha de pensar en la crisi mundial, tanmateix. Si hagués vist la crisi mundial que hi ha pel món!

I enfonsant-li un dit a la panxa, se n'acomiadà amb les mans a les butxaques.

Tot seguit de veure'l lliure (de les atencions del jutge) vàrem emprendre'l i el vàrem felicitar pel seu feliç viatge i li vàrem pre-

guntar com s'havia decidit a tornar.

—Molt senzill; ¿vostè no és turista?

—No, senyor.

—Doncs miri; els turistes, tot seguit que el paper d'un país puja, anem a un país on el paper sigui més baix, per tal d'aprofitar-nos del canvi. Vostè, que tampoc no deu ésser borsista, potser no se n'haurà donat; però figureu's que de sobte se'm va posar el paper fiança a 250.000! ¿Vostè creu que es pot viure i que un home de negocis es pot moure amb llibertat amb el paper fiança a 250.000? Impossible! Només ha de veure el company Sánchez, immobilitzat a causa d'aquest sobtat encariment. Jo vaig ésser més afortunat, i amb les meves influències polítiques vaig poder anar a fer propaganda electoral a Tarragona i després a fer-ne per Mr. Hoover, als EE. UU. Desgraciadament, varen perdre a tots dos llocs. Mentrestant, però, els meus amics regatejaven; és clar, regatejaven pel pobre Sánchez, que era el que més patia en allò que en Pere Corominas quan era anarquista, en deia l'ergástula; però jo estava al tanto i cada dia mirava la secció de Borsa del Diari Mercantil, fins que un dia vaig fer un bot: les fiances havien baixat a 5.000! A 5.000! Imagini-se'm fent maletes, agafant passatge, embarcant, donant pressa al capità, donant-ne als fogoners, donant-ne als pràctics del port, al vigia de Montjuïc, a la AEJi, al que em portava les maletes; imagini's, a 5.000! Tan barates com els càrrecs municipals!

El mascle de Sta. Magdalena

El Sindicat, periòdic de Cervera, publicava en el seu núm. 144 l'anunci següent: Reprodactors porcins de raça anglesa pura, caracteritzats per la seva elevada proporció de magres i poca cansalada. Per les vostres truges empreu sempre el mascle de Sta. Magdalena, a 2 quilòmetres de Cervera. Ho tindrem present.

Un miracle a Núria

D'El Noticiero del dia 20 retallen aquesta perla:

—Los que tengan interés en pernocar en Nuria la noche de la Misa del Gallo es necesario que lo avisen al encargado de las Hospederías. De otra suerte no hay posibilidad de atender como se quisiera. No obstante la calefacción del Santuario lamenta siempre, y más en invierno, la falta de una sola habitación.

Per entendre-ho, no queda més remei que anar a Núria.

Innocentada?

De La Publicitat del dia de Nadal:

Detenció d'un sacerdot. — Bilbao, 24. — A Güernica ha estat detingut un capellà acusat de dedicar-se a l'exportació fraudulenta de capitals, embarcant en hores intemptives des d'Ondarroa a San Juan de Luz. El capellà ho ha negat, assegurant que pateix d'insomni.

O és que a La Publi van confondre el dia 25 amb el dia 28, o no ho entenen.

Per encàrrecs de publicitat a EL BE NEGRE, adreçar-se a: Aribau, 139 - Telèfon 76307.

Ja pots xiular...

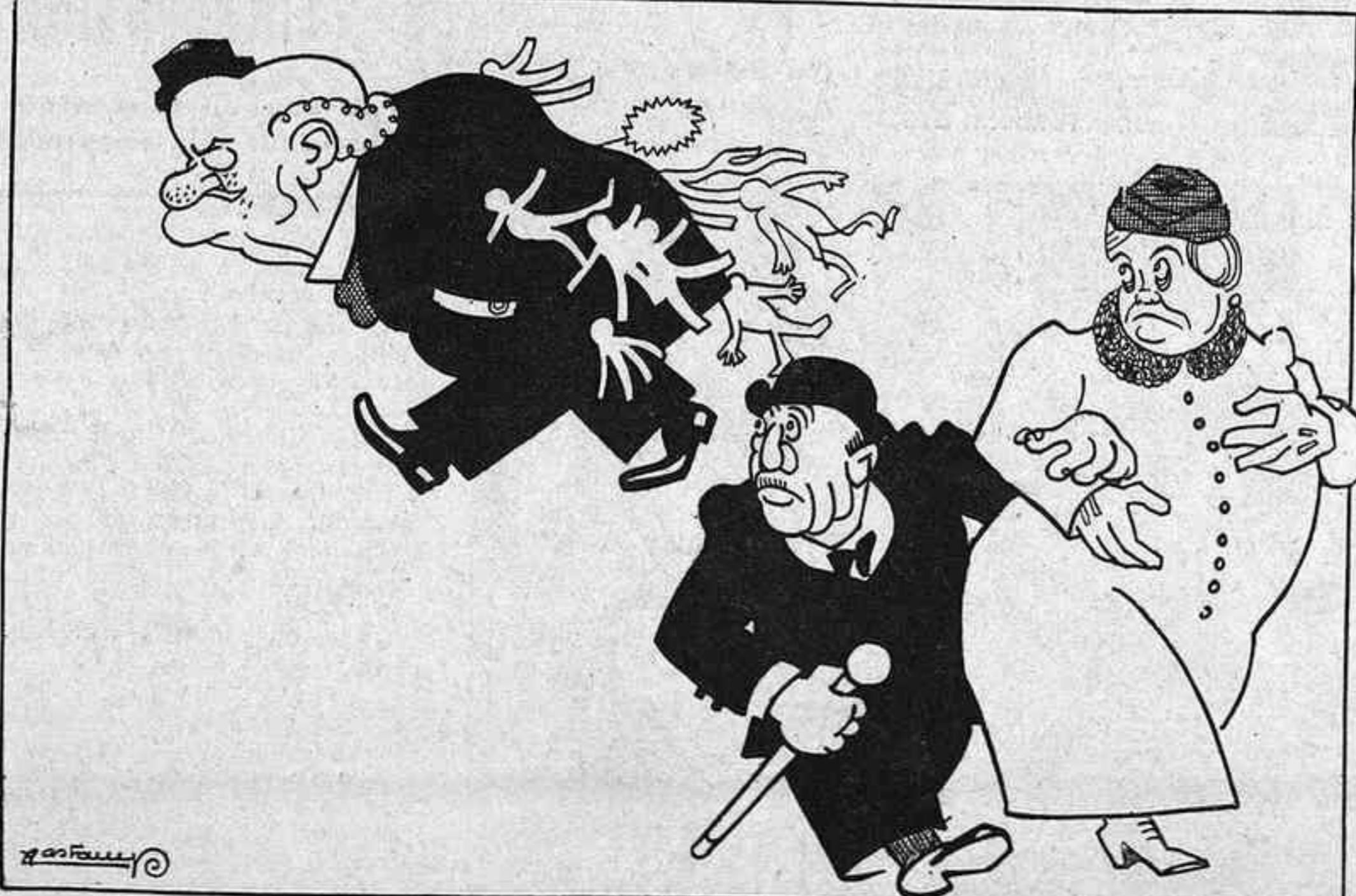
El dia de l'arribada de «Bilbao» de l'equip de l'«Espanyol» i precisament en el moment més càlid de les ovacions i les abraçades es va sentir una veu gallejant amb la més gratuïta de les inoportunitats: —Viva Españaaaaaa!!!

Els socis i amics de l'«Espanyol», contràriament al que l'speaker de secà sospitava, ni tan sols obriren boca.

Tanmateix caldrà reconèixer que a la ciutadania ha acabat sortint-li el queixal del seny.

“EL CANTABRICO”
FUNDAT EN 1908
OSTRAS-MARISC
VENTA - DEGUSTACIÓ I RESTAURANT ESPECIAL
Per Any Nou, crível permanent a domèlli
SANTA ANNA, 11 1131 - TELEF. 14912 - BARCELONA

A una taula ben proveïda no hi pot mancar
XAMPANY LAVERNOYA
CAVES J. RAVENTOS ■ SANT SADURNI DE NOYA
PLAÇA DE LA REPÚBLICA, 7

DIADA DELS INNOCENTS. — Trobo que enguany no posen tantes «lufes».
— És que les ha acaparades totes aquest bon senyor.

REVEILLON DE FI D'ANY
A LA
BODEGA ANDALUZA
HOTEL COLON, S. A.
B A L L
COTILLÓ
PRESENTS
EL MES ALEGRE
I COSMOPOLITA DE BARCELONA